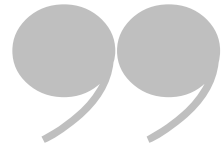

SZÉNÁSI FERENC

Előszó egy fordításhoz

Petrarca híres versének, a *Chiare fresche dolci acque*-nak legismertebb magyar fordítása a költő 1967-ben megjelent *Daloskönyvében* található. Létrejöttében bizonyára döntő szerepe volt a magyar fordításirodalom ekkorra igen szigorúvá vált elvének, a maradéktalan tartalmi hűségnek. Hiszen a kötet már meglévő szövegeket is magába fogadott, tehát a nevezetes Petrarca-canzone Sárközi György-féle ihletetten szép, létező változata is belekerülhetett volna, ám a filológus szerkesztő Kardos Tibor vállalhatatlannak érezhette a magyar szöveg itt-ott felbukkanó önkényes megoldásait. Mindenesetre a Weöres Sándor – Károlyi Amy fordítópáros rendkívüli érzékenységgel kerülte el az olasz szöveg filológiai-szemantikai buktatóit, ha kellett, még a nyelvi asszociációt is segítségül hívták (a *seno*=redő/kebel kettős jelentésének csapdáját a *hó-redő* trouvaille-jal oldották fel). Versnek azonban egyetlen, végső fordítása nem lehetséges, a mégoly pontos és egyben szép Weöres–Károlyi-szöveg után Baranyi Ferenc is közreadta a maga átérző, árnyaltan ízes nyelvezetű változatát. A további árnyalás szándékával, a nyelvi természetesség igényével adom közre most én is a magam fordítását.